

“Baltijas Biznesa centrs” – ideāla vide uzņēmumiem

2. lpp.

Pašvaldību uzņēmumu peļņu nodrošina un arī zaudējumus maksā iedzīvotāji

4. lpp.

Reāls atbalsts – sociālās mājas

6. lpp.

Ar lielu domu par mazo cilvēku – saruna ar Ojāru Grinbergu

7. lpp.

VENTSPILNIEKS.LV

Nr. 04 (04) 2017. gada 31. marts

Rūdolfs Meroni: Jo laimīgāki būs ventspilnieki, jo laimīgāks būšu arī es!

Ventspilnieki mīl savu pilsētu un lepojas ar to, jo Ventspils tiešām ir skaista pilsēta, ar senu un bagātu vēsturi. Runājot par Ventspili, allaž tiek uzsvērtas nobruģētās ielas, ziedu kompozīcijas vasarās, Bērnu pilsētiņa un arī slavenās govju skulptūras. Nav pieņemts runāt par to, kādu ieguldījumu pilsētas attīstībā dod Aivara Lemberga oponentam Šveices advokātam Rūdfam Meroni piederošie Ventspils ostā strādājošie uzņēmumi, toties ir pieņemts asi kritizēt pašu Meroni. Aivars Lembergs viņam velta tādus apzīmējumus kā “starptautiskais blēdis” un apgalvo, ka viņa vadīto uzņēmumu darbības rezultāti ir satricinoši slikti. Tiesa, Ventspils brīvostas mājas lapā publicētie dati rāda citādāku ainu – AS “Ventbunkers” gada pirmajos divos mēnešos pārkrāvis 668 tūkstošus tonnu. Salīdzinot šādā pat periodā pārkrautajiem 455 tūkstošiem tonnu pērn, tas ir ievērojams kāpums. Par 54 tūkstošiem tonnu vairāk pārkrauts arī AS “Ventspils tirdzniecības osta”, sasniedzot 502 tūkstošus tonnu, savukārt AS “Baltic Coal Terminal” pārkrāvis 749 tūkstošus tonnu, kas ir par 311 tūkstošiem tonnu vairāk kā tādā pat periodā pērn. AS “Baltijas Ekspresis” vispār sasniegusi Latvijā līdz šim vēl nepieredzētu kravu apjoma kāpumu. 2017. gada pirmajos mēnešos, salīdzinot ar tādu pašu 2016. gada periodu, tas pieaudzis par 313%. Ja šādus rezultātus var saukt par sliktiem, tad kādi gan ir uzskatāmi par labiem?

Rūdolfs Meroni saka, ka visvieglāk ir visās nelaimēs vainot ASV, NATO, Sorosu, Meroni, Rinkeviču, ģenerālprokuroru – vārdu sakot, visus, izņemot sevi. Bet katram jau pašam jāizvēlas, ar kādām vērtībām viņš dzīvo.

“Ventspilnieks.lv” aicināja uz interviju pašu Rūdfu Meroni, lai noskaidrotu, kādēļ viņš iesaistās Ventspils pilsētas norisēs, un kāds ir viņa redzējums par šīs brīnišķīgās pilsētas nākotni.

Rūdolfs Meroni! Kas Jūs esat? – Ostaps Benders, starptautisks afērists, vai Ventspils lielākais darba devējs un nodokļu maksātājs?

Tas ir atkarīgs no cilvēka, kam jūs jautājat. Aivars Lembergs mani ir saucis un turpina saukt, izmantojot dažādus “krāšņus” vārdus un apzīmējumus, bet gan jau laiks visu saliks savās vietās, un ventspilnieki agri vai vēl uzzinās, kurš ir kurš. Ilgtermiņā patiesību noslēpt ir praktiski neiespējami. Vienlaikus fakts paliek fakts, un to pat

Aivaram Lembergam būs grūti noliegt – kopā manis vadītie uzņēmumi ir lielākie darba devēji un nodokļu maksātāji Ventspilī. “Ventbunkers” par to no Ventspils domes pat dabūja atzinības rakstu (smejas).

Nav noslēpums, ka Jūs esat pietiekami turīgs, lai mierīgi baudītu dzīvi Šveicē vai jebkurā citā vietā uz pasaules. Kādēļ Jūs iesaistāties Ventspils pilsētas norisēs?

Mana profesionālā darbība notiek vairākās valstīs – Šveicē, Austrijā, Grieķijā, Krievijā, Ukrainā un arī Latvijā. Uzņēmējdarbībā, kur esmu iesaistīts, ir partneri no dažādām valstīm. Ventspils ir viena no svarīgajām vietām. Manis vadītie uzņēmumi ir lielākie nodokļu maksātāji un lielākie darba devēji Ventspilī, un man ir liels gods kaut ko darīt šīs valsts, šīs pilsētas un tās iedzīvotāju labā.

Protams, vienkāršāk būtu, kā jūs sakāt, bezrūpīgi baudīt dzīvi Šveicē vai kur citur pasaulē, bet tāda ir mana daba, ka gribas paveikt kaut ko pozitīvu. No manis ir atkarīgi ļoti daudzi cilvēki, un es izjūtu ļoti lielu atbildības sajūtu par šo cilvēku nākotni. Par to, lai viņiem būtu nauda iztikai, būtu nepieciešamie līdzekļi, lai viņi nebrauktu projām, bet turpinātu kopt šīs pilsētas tradīcijas, vērtības un nodotu tās tālāk nākamajām paaudzēm.

Jūs personīgi esat ticis arī ar savu uzņēmumu darbiniekiem nevis tikai ar uzņēmumu vadību?

Protams. Pavisam nesen mūsu Ventspils Biznesa centrā notika šāda tikšanās, kur man bija iespēja satikt uzņēmumu pārstāvjus, manus kolēģus visdažādākajos līmeņos. Sākot ar dokeriem un beidzot ar augstākā līmeņa menedžmentu. Man ir svarīgi sajūst, sadzirdēt viņus un ieklausīties šo cilvēku vajadzībās.

Ne velti mēs katru gadu diezgan ievērojamas naudas apjomus, kuri šo gadu laikā jau mērāmas miljonus, novirzām dažāda rakstura sociāliem, sporta un citiem attīstības virzieniem. Pašreiz mūsu Ventspils ostas

uzņēmumi izveidojuši biedrību “Ventspils uzplaukumam”, kur resursi tiek paredzēti sociāliem projektiem, lai varētu pēc iespējas efektīvāk atbalstīt ventspilniekus viņu ikdienas vajadzībās.

Bet uzņēmēja mērķis tomēr ir gūt peļņu. Un jo lielāka peļņa, jo labāk šis mērķis sasniegts. Kāpēc jūs tik ievērojamus līdzekļus novirzāt labdarībai?

Ir tāds teiciens – cilvēki nestrādā bez naudas un cilvēki nestrādā dēļ naudas. Ja mūsu mērķis būtu gūt tikai peļņu, tad ko gan dod šī peļņa, ja visā šajā procesā cilvēks

No manis ir atkarīgi ļoti daudzi cilvēki, un es izjūtu ļoti lielu atbildības sajūtu par šo cilvēku nākotni.

turpinājums 3. lpp.

“Baltijas Biznesa centrs” – ideāla vide uzņēmumiem

Pēc zināma klusāka laika posma var droši apgalvot, ka savulaik tik plaši zināmais biznesa centrs Pārventā, Dzintaru ielā, piedzīvo savu atdzimšanu. Tas pamazām ir ieguvis jaunu elpu savā pastāvēšanā – tajā atkal kūsā tikpat raita dzīvība, kāda tā bija senāk. Tam ir arī jauns nosaukums – “Baltijas Biznesa centrs”. Kopš pagājušā gada nogales biznesa centrā savas jaunās biroju mājvietas iekārtojuši gan virkne ar tranzītnozari saistīti Ventspils lielākie uzņēmumi, gan vairākas citas kompānijas. Kā stāsta biznesa centra kompleksa īpašnieka un apsaimniekotāja – akciju sabiedrības “Baltic Business Center” valdes priekšsēdētājs Aivars Gobiņš, uzdevums un mērķis ir viens – radīt ideālu vidi uzņēmumiem, kuri varētu komfortabli un cieši strādāt viens otram līdzās, nevis izkaisīti pa pilsētu, kā tas ir šobrīd.

Pagājušā gadsimta otrajā pusē būvētais biznesa centrs savulaik bija augstākā līmeņa biroju centrs, taču pēc pārmaiņu laikiem modernā un plašā ēka kļuva mazapdzīvota. AS “Baltic Business Center” valdes priekšsēdētājs Aivars Gobiņš uzsver, ka Ventspilī ir ļoti šaurs kvalitatīvu biznesa ofisu segments, jo īpaši augstākā līmeņa uzņēmējdarbības telpu piedāvājums. “Drīzāk tāda praktiski nav. Tāpat nav arī kompakta, bet gana plaša biznesa centra, kā tam būtu jābūt normālās pilsētās, kas vēlas piesaistīt jaunas investīcijas un uzņēmējus. Tādēļ nav brīnums, ka vairums lielāko Ventspils uzņēmumu atrodas izkaisīti pa pilsētu. Pat tik nelielā pilsētā tā tam nevajadzētu būt, tieši otrādi,” uzsvēra Aivars Gobiņš.

NOZARES LIELIE UZŅĒMUMI ZEM VIENA JUMTA

Viņš stāsta, ka AS “Baltic Business Center”, kas ir šī centra īpašnieks un apsaimniekotājs, nolēma uzrunāt visus uzņēmumus, kas strādā līdzīgā jomā – stividorkompānijas un tranzīta uzņēmumus – lai visi atrastos zem viena jumta. Lielie uzņēmumi, viņu vidū AS “Ventbunkers”, AS “PKL Flote”, AS “Kālija parks”, AS “Baltijas Ekspresis”, AS “Ventspils tirdzniecības osta” un citi, bija ļoti atsaucīgi un šo piedāvājumu pieņēma. Tiesa, kā uzsver Gobiņš, biznesa centrā neatrodas un arī neatradīsies uzņēmumu visi darbinieki. “Tāda doma arī bija, ka šajā biznesa centrā pārsvarā strādās uzņēmumi to menedžmenta, valdes un direktoru līmenī,” norādīja Gobiņš un piebilda: “Šo kompleksu varētu nosaukt par prestižu

biznesa centru, kas paredzēts augstākā līmeņa uzņēmumiem un to vadībai.

Galvenais, ka tagad uzņēmumu vadības līmeņa cilvēki varēs vieglāk komunicēt savstarpēji, ērti satikties gandrīz jebkurā laikā. Tas ir svarīgi, lai labāk attīstītu un palīdzētu viens otram uzlabot kopējo uzņēmējdarbību savā nozarē. Līdz šim katrs atradās kaut kur savā punktā pilsētā vai ēkā, uzņēmumu pārstāvji kā vienu no galvenajiem punktiem minēja vienu – komunikācija bieži bija neefektīva. Uzņēmumi tagad uzsver, ka ir priecīgi par šādu apsveicamu ideju – visi strādās vienā ēkā, varēs ik dienas satikties, kaut vai kopīgi pusdienojot pārrunāt aktuālus jautājumus. Tas ir ļoti loģisks solis un arī nākotnē strādāsīm šajā virzienā,” komentēja Gobiņš.

BIZNESĀ KOMPLEKSĀ PLAŠAS IESPĒJAS

Kā stāsta biznesa centra vadītājs, tas, cik liela interese bijusi par iespēju nomāt telpas, bijis patīkams pārsteigums. “Pašlaik lielajā biznesa kompleksā kopumā ir izīrētas 85% telpu no kopējās platības. Protams, vēl ir pieejamas brīvas telpas biroju īrei, apmēram 15%,” sacīja Gobiņš.

Ņemot vērā, ka gada pirmajos mēnešos biznesa centrā strādā arvien vairāk darbinieku, kompleksa pirmajā stāvā ir izveidota arī ēdnīca. “Tā domāta tieši biznesa centrā strādājošajiem. Te darbinieki varēs ieturēties, par maltīti maksājot ļoti demokrātisku cenu,” stāstīja Gobiņš.

Tāpat biznesa centrs piedāvā izīrēt trīs dažāda izmēra zāles konferenču, prezentāciju un semināru rīkošanai. Ir pieejamas divas zāles ar 12 vietām, viena – ar 16 vietām, kā arī lielā konferenču zāle ar 150 vietām, tā aprīkota ar visām nepieciešamajām multimediju tehnoloģijām – ir nodrošināta video aparatūra, ekrāni, projektori, interneta pieslēgums, kā arī sinhronās tulkošanas iespējas. “Šīs telpas iespējams noīrēt arī dažādu korporatīvu vai svinīgu pasākumu rīkošanai. Piemēram, pagājušajā gadā Ziemassvētku balles un šogad saviesīgus pasākumus centrā rīkoja gan SIA “Noord Natie Ventspils Terminals”, gan AS “Ventbunkers” un vairāki citi uzņēmumi, kas nav saistīti ar tranzītnozari. Jā, izīrējam telpas praktiski jebkuram interesentam – ne vien par godu svinīgiem notikumiem, bet, kā jau minēju, arī konferencēm, brīfingiem, semināriem, apmācībām, prezentācijām,” uzsvēra “Baltic Business Center” valdes priekšsēdētājs.

Interesanti, ka šajā biznesa centrā mājvieta ir arī Ventspils Baltkrievu biedrībai “Spadčina”, te savu mājvietu ir atraduši arī pāris ārvalstu uzņēmumu. “Mēs to uzskatām par goda lietu. Īpaši ņemot vērā to, ka biznesa centrā strādājošajiem uzņēmumiem ir daudz biznesa kontaktu gan ar Baltkrieviju, gan Krieviju. Viņi var viens otram palīdzēt risināt atsevišķus jautājumus,” pauda Gobiņš. ✓

Rūdolfs Meroni: Jo laimīgāki būs ventspilnieki, jo laimīgāks būšu arī es!

turpinājums no 1. lpp.

nevar būt laimīgs? Tā ir mana pārlicība, un tādēļ es cenšos dzīvot, daloties ar citiem. Tajā vecumā, ko esmu sasniedzis, esmu nonācis pie secinājuma, ka ir lielākas vērtības dzīvē par peļņu un par to, ko var nopirkt par naudu. Prātā nāk teiciens – patiesi bagāts tu esi tad, ja tev ir tādas vērtības, kuras nav nopērkamas par naudu. Šīs cilvēciskās attiecības manā izpratnē ir daudz, daudz lielākas vērtības nekā vienkārši peļņa naudas izteiksmē.

Nevienam nav noslēpums, ka jūs esat nostājies līdzšinējā Ventspils pilsētas mēra Aivara Lemberga oponentu pusē. Ja šajā birojā pie jums pēc palīdzības vērsīsies kāds no Lemberga kunga līdzgaitniekiem, vai jūs palīdzēsiet arī viņam?

Nav tā, ka esmu apzināti vērsies pret kādu. Tā nu dzīvē ir sanācis, ka mums ar Aivaru Lembergu ir dažādi ceļi, mums ir dažādas vērtības, kurām sekojam un ar kurām cenšamies dalīties. Aivaram Lembergam patīk dēvēt Ventspili par pilsētu ar rītdienu. Rītdiena, protams, pienāks neatkarīgi no viņa gribas, jautājums ir – kāda rītdiena? Protams, nevar noliegt, ka Ventspils ir sakopta pilsēta, tajā ir nobruģētas ielas, saliktas govīs, sastādītas puķes – jā, tas viss tā ir, un tas ir pateicoties Aivaram Lembergam. Taču jautājums ir, kas vēl varēja būt izdarīts un kādas ir nerealizētās un pazaudētās iespējas. Šis ir tas jautājums, kurā mūsu uzskati atšķiras. Aivars Lembergs ir autoritārā pārvaldības stila piekritējs, kas pats par sevi nav nekas slikts, ja cilvēks ir apveltīts ar nepieciešamajām cilvēciskajām un profesionālajām kvalitātēm. Cilvēces vēsturē ir zināmi daudzi piemēri par izcilie valdniekiem vai valdniecēm, kuru autoritāras valdīšanas laikā viņu pārvaldītās valstis it uzplaukušas un to pavalstnieki ir bijuši iedvesmoti un laimīgi. Ir tāds teiciens – vara pievelk sliktākos un sabojā labākos. Varu drīkst gūt vienīgi tie, kuri ir gatavi paklanīties, lai to paņemtu, bet tālāk izmantotu, kalpojot citiem. Atbildot uz jautājumu, vai mēs palīdzētu saviem oponentiem: jā, es varu teikt, ka mēs pa šiem gadiem esam ziedojuši un dažādās nodevās samaksājuši Ventspils pašvaldībai un ar to saistītām dažādām organizācijām, struktūrām un fondiem vairāk kā simt miljonus eiro. Būtu interesanti kaut kad uztaisīt auditu, kādām vajadzībām šī nauda ir izlietota un ko Ventspils un tās iedzīvotāji ieguvu no visas šīs naudas.

Jūs domājat – ostā strādājošie uzņēmumi samaksājuši?

Jā, uzņēmumi ko es vadu un kas strādā ostā, ir samaksājuši Ventspils pašvaldībai. Un pēc tam Lembergs rikožās ar šo naudu, un tās ir bijušas viņa izvēles, kā viņš to darījis. Paskatoties viņa amatpersonas deklarāciju, gribu teikt, ka Aivars Lembergs un viņam pietuvinātie cilvēki diez vai varētu sūdzēties par kādu atbalsta un līdzekļu trūkumu viņu virzienā. Tā kā mēs ne vien varētu atbalstīt savus oponentus, bet mēs to esam aktīvi darījuši jau gadiem ilgi. Varbūt

FOTO: LEVA

pat naivi cerot, ka kaut kas var mainīties, jo mēs labi apzināties, ka miers baro, bet nemiers posta. Arī mūsu interesēs ir, lai Ventpilī valdītu miers, būtu daudz lielāka spēja sadarboties. Bet ir kaut kādas robežas – gan morāli ētiskās, gan arī veselā saprāta diktētas, pēc kurām, ja sadarbība vairs nav iespējama, tad nav iespējams turpināt. Mēs zinām, ka Aivars Lembergs ir publiska persona, un, redzot viņa dabu, mums vismaz līdz šim nav izdevies panākt tādu sadarbības modeli, kas vienlaikus būtu gan efektīvs, gan atbilstu arī tām vērtībām, morāli ētiskajiem kritērijiem, kuriem cenšamies sekot.

Vai jūs esat personīgi ticis ar vairāku partiju apvienotā saraksta līderi Ģirtu Valdi Kristovski?

Protams, esmu ticis. Pēdējo reizi vēl pavisam nesen.

Vai jūs atbalstāt viņa aktivitātes politikā?

Mēs atbalstām visus, ar kuriem mums sakrīt mūsu misija un mūsu vērtības. Jūs sākumā man vaicājāt – ko es daru Ventpilī, un jāatzīst, man reizēm pašam rodas šaubas par to. Man ir tāda misijas apziņa, iekšēja

pārlicība – ja reiz Dievs man devis šo iespēju kaut ko mainīt un rīkoties, es nevaru to neizmantot. Lai ko mēs darītu – gan mūsu uzņēmumos, gan organizācijās, gan es personīgi, cenšos darīt to visu tā, lai Ventspils kļūtu par plaukstošu pilsētu, kurā mierā, pārtībā un saticībā dzīvo laimīgi cilvēki. Un ja šai misijai ir gatavs pievienoties Ģirts Valdis Kristovskis vai jebkurš cits ventspilnieks, mēs esam ļoti priecīgi par to. Mēs esam pieraduši dzīvot kaut kādu relatīvo vērtību pasaulē – kas man ir labi, varbūt kādam citam nav labi, bet ir arī absolūtās vērtības un patiesības, kuras nav apstrīdamas. Man gribas domāt, ka tas ceļš, kuru esam izvēlējušies, ir pareizs pēc būtības. Jo darīt labu ir cilvēka patiesā daba. Tikai darot labu, mēs varam būt patiesi laimīgi. Man ir patiesi žēl, ka vairāk kā 25 gadu garumā Ventpilī ne tikai man nav izdevies sadarboties ar Aivaru Lembergu. Tik daudz laika, enerģijas un resursu šajos gados ir bezjēdzīgi izšķērdēti šajos destruktīvajos procesos, cenšoties atvairīt nemitīgos Aivara Lemberga uzbrukumus un nepieļaut Ventspils totālu izlaupišanu. Ja mēs šos resursus, šo enerģiju būtu spējuši novirzīt kaut kā pozitīva radīšanā, tad Latvija šodien būtu līdere starp Baltijas valstīm labklājības, un varbūt arī cilvēku laimes ziņā. Aizbraukušo skaits noteikti būtu mazāks, kā mēs to esam redzējuši līdz šim. Man Latvijā ir kāda mīkla – es tik tiešām nespēju saprast, kā tas var būt, ka pašvaldības vadītājs, kas ir iesaistīts un apsūdzēts daudzos kriminālprocesos Latvijā, vienlaikus šajā pašā valstī ir viens no vispopulārākajiem politiķiem. Ir acīmredzamas lietas, bet ļaudis vai nu tās nevēlas redzēt vai arī, kas ir daudz sliktāk, ja viņiem tas kā dzīvo un darbojas

Aivars Lembergs šķiet pieņemami! Es ticu un ceru, ka tā nevar turpināties mūžīgi. Kaut kam ir jāmainās.

Latvijai šobrīd tuvojas simtgade, un tā ir tāda robežšķirtnie. Cilvēki apaļās jubilejās parasti atskatās – kā viņi dzīvoja līdz šim un kā viņi dzīvos tālāk. Dažkārt no malas daudzas lietas ir labāk redzamas nekā dzīvojot uz vietas. Kā Šveices pilsonim man ir iespēja salīdzināt, kā lietas notiek Latvijā, un kā – Šveicē. Šveicē mēs esam trīs pamattautības – itāļi, francūži un vācieši. Arī mums ir visi priekšnoteikumi, lai varētu plēsties un naidoties savā starpā. Bet mums jau vismaz divus gadsimtus izdodas sadzīvot pozitīvi, enerģiju novirzot mūsu kopējās valsts, kopējās nācijas izaugsmes vārdā. Tas ir tas, ko es novēlu Latvijas iedzīvotājiem – izkopt un attīstīt spēju sadarboties augstā attiecību kultūrā. Es ticu un ceru, kas tie cilvēki, kuri šobrīd pievienojušies un vēl pievienosies mūsu misijai Ventpilī, varētu būt kā tāds jauns sākums, kas tālāk varētu iedvesmot cilvēkus arī visā Latvijā. Ventspils un arī visas Latvijas cilvēku lielākais izaicinājums, manuprāt, ir iemācīties spēt sadarboties tādā veidā, ko mēs varam raksturot kā augstu attiecību kultūru.

Un tomēr šīs sadarbības vietā Latvijā nereti tiek liktas negatīvisma balstītas kampaņas. Un viena no tādām šobrīd tiek vēsta pret Jums...

Katrs jau dalās ar to, kas viņam ir. Pirms brīža jau mēģināju jums pateikt – mums diemžēl nav izdevies pa šiem gadiem mūsu enerģiju, resursus un, pats dārgākais, – laiku, ieguldīt tādā veidā, kas būtu vērts uz šo savstarpējo sadarbību, iecietību, vēlmi ieklausīties un sadzirdēt citam citu kaut kā laba vārdā. Es to domāju gan attiecībā uz sevi, gan attiecībā uz citām personām Ventpilī, protams, arī attiecībā uz Aivaru Lembergu. Cilvēks ir tāda būtne, kas reti kad mainās. Un šobrīd turpinās tā pati pieeja, kuru vismaz es esmu redzējis jau vairāk kā divdesmit gadus – meli, puspatiesības, draudi, iebiedēšanas, melnais PR. Protams, var jau visās nelaimēs vainot ASV, NATO, Sorosu, Meroni, Rinkeviču, ģenerālprokuroru – vārdu sakot, visus, izņemot sevi. Tā ir šī cilvēka izvēle – ar kādām vērtībām, kā viņš dzīvo. Manā rīcībā ir mana izvēle. Vismaz es ļoti centīšos dalīties ar citām vērtībām, citām kvalitātēm. Man ir liels prieks, ka mums Ventpilī tas izdodas, neskatoties uz visiem tiem šķēršļiem, kas tiek likti mūsu uzņēmumiem. Mēs vēl arvien spējam pelnīt, un priecājamies, ka varam dalīties ar ventspilniekiem – gan dodot viņiem darba vietas, gan dažādā veidā palīdzot un atbalstot šīs brīnišķīgās pilsētas ļaudis.

Tāpat jūs ticat, ka pārmaiņas ir iespējamas?

Tā ir iekārtota šī pasaule. Jau slavenais sengrieķu filozofs Heraklīts teica: viss plūst, viss mainās. Ventspils – šī brīnišķīgā vieta Baltijas jūras krastā – jau eksistē vairāk kā 750 gadus, un mēs redzam, kā te viss laika gaitā arvien ir mainījies. Pienāks laiks, un te nebūs ne Lemberga, ne Meroni, būs jaunas paaudzes, jauni cilvēki un jaunas iespējas. Žēl vienīgi, ja mums nebūs izdevies mums atvēlētajā laikā izmantot visas tās iespējas, kādas Dievs mums ir devis. Kā jau minēju – jo ilgāk es dzīvoju šajā pasaulē, jo skaidrāk un spēcīgāk es šo apzinu. Man tik tiešām ir liela vēlme aiz sevis gan pasaulē, gan Ventpilī atstāt kaut ko labu. Jo vairāk būs ventspilnieku ar mirdzošām acīm, jo vairāk viņu atgriezīsies mājās, un ģimenes atkal apvienosies, jo plaukstošāka šī pilsēta būs, jo laimīgāks būšu arī es. ♡

Man tik tiešām ir liela vēlme aiz sevis gan pasaulē, gan Ventpilī atstāt kaut ko labu. Jo vairāk būs ventspilnieku ar mirdzošām acīm, jo vairāk viņu atgriezīsies mājās, un ģimenes atkal apvienosies, jo plaukstošāka šī pilsēta būs, jo laimīgāks būšu arī es.

Klimats un mūzika

Kas kopējs tīram gaisam un mūzikas skolai? Teiksiet – droši vien tas, ka tīrā un svaigā gaisā mūzika labāk skan? Atbilde ir pareiza tikai daļēji, jo abām minētajām lietām ir vēl kas kopējs – 15 miljoni eiro. Jo tieši šādu sumu Ventspils Mūzikas skolas un koncertzāles projekts saņems no avota, kam saikni ar mūziku var atrast vien ar ļoti bagātu fantāziju apveltīts cilvēks. Proti, no finansējuma, kas domāts siltumnīcas efekta gāzu emisiju samazināšanai.

Pret Mūzikas skolu kā tādu, protams, nevar būt nekādu iebildumu, tā Ventspilij ir nepieciešama, īpaši jau ņemot vērā, cik bēdīgā stāvoklī atrodas jau esošā skola. Jautājums tikai – vai par katru cenu, izmantojot arī diezgan īpatnējas un pat apšaubāmas metodes finansējuma sagādāšanai. Valsts kontrole nule atzinusi, ka, piešķirot Ventspils mūzikas skolai siltumnīcas efekta mazināšanai paredzētos līdzekļus, patiesībā mērķis, kam šī nauda domāta – oglekļa dioksīda emisijas samazinājums –, netiks sasniegts. Turklāt ceļš, kā Ventspils pašvaldība tikusi pie šīs naudas, ir ne pārāk ētisks. Pagājušā gada vasarā tieši tādu pat viedokli pauda sabiedrība par atklātību "Delna", taču toreiz tās viedokli neviens neņēma vērā.

Kā vēsta "Latvijas Avīze", 2015. gada pavasarī Ventspils pašvaldības un Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas (VARAM) amatpersonas vienojušas par konkursa noteikumiem, kas Mūzikas skolas projektam ļautu pretendēt uz emisiju samazināšanai paredzēto naudu, ko Latvija ir saņēmusi no valstīm, kas emisiju normas ir pārsniegušas – kopskaitā 250 miljonus eiro sešos gados. Rezultātā VARAM 2015. gada oktobrī valsts sekretāru sanāsmē prezentējusi dokumentu, kura nosaukumu diez vai kāds spēs iegaumēt pat ar trešo piegājienu – "Emisijas kvotu izolēšanas instrumenta finansēto projektu atklātais konkurss "Siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšana – zema enerģijas

patēriņa ēkai". Tā noteikumi ir tik detalizēti, ka būtībā ir skaidrs – konkurss domāts vienai konkrētai ēkai, proti, Ventspils Mūzikas skolai. Turklāt noteikumu projekts "dzīts cauri" pa tiešo uz Ministru kabinetu, apejot zemākas instances – lai nenokavētu būvniecības sezonas sākumu.

Protams, konkurss varēja piedalīties arī citas pašvaldības (tieši šo apstākli tagad akcentē Ventspils pašvaldība, paziņojot, ka viss noticis godīgi un caurspīdīgi), taču kaut kā sagādājies tā, ka nevienai citai nav finansēti tik vērienīgi projekti kā Ventspilij. Citos projektos norādītās summas lielākoties ir skaitāmas dažos simtos tūkstošu eiro. Ventspils pašvaldības galvenais arguments ir tas, ka jaunā skola būšot ļoti energotaupīga, un tādā emisiju nauda tiks izlietota atbilstoši mērķim. Tiesa, kā norāda "Lauku Avīze", VARAM amatpersonas neoficiālā sarakstē gan atzinušas pavisam citus iemeslus, kādēļ Ventspils pašvaldība tikusi pie naudas Mūzikas skolas celtniecībai: "Viņiem vajag naudu reālām lietām. Vajag naudu, ir pašvaldību vēlēšanas..."

Nauda tiešām plūst kā pa reni, kaut gan pati Ventspils pašvaldība nebūt nav tā trūcīgākā, ja skatās Latvijas mērogā. Bez jau minētajiem 15 miljoniem emisiju naudas Ventspils Mūzikas skola jau ir saņēmusi arī 10 miljonus eiro no kultūrizglītības iestādēm piešķirtā struktūrfonā finansējuma plus vēl pusotru miljonu no tā dēvētajām deputātu

Ventspils pilsētas dome: Nepiekrītam Valsts kontroles apgalvojumiem, ka Ventspilij 15 mlj. eiro piešķirti ar apšaubāmu galvojumu

Vēlamies uzsvērt, ka emisiju kvotu izolēšanas instrumenta finansējuma piešķiršana bija publisks un atklāts process, līdz ar to apgalvojums, ka finansējums piešķirts ar apšaubāmu pamatojumu, ir nepatiess. Konkursa kritēriju apspriešanas process bija publisks un atklāts un atbilstošs normatīvajiem aktiem, kas reglamentē valdībā izskatāmo dokumentu veidus, iesniegšanas, saskaņošanas, virzības un izskatīšanas kārtību, kā arī valdības pieņemto lēmumu noformēšanas kārtību.

kvotām, ar kurām tautas priekšstāvji priekšvēlēšanu laikā cenšas iepriecināt potenciālos vēlētājus.

Tādēļ arī Ventspils var atļauties būvēt tādu Mūzikas skolu, par kādu citas pašvaldības var tikai sapņot. Jau patlaban ir skaidrs, ka Ventspils Mūzikas skola, ko paredzēts izmantot arī kā koncertzāli ar 600 sēdvietām, maksās vairāk nekā 32 miljonus eiro. Tas daudz neatpaliek no Liepājas "Lielā dzintara" izmaksām (kaut gan vēl nav teikts, ka beigās tās nepanāks) – tas kopā izmaksāja 38 miljonus, taču jāņem

vērā, ka tā ir ievērojami vērienīgāka būve. Daudzfunkcionālajā "Lielā dzintara" astoņstāvu kompleksā ir zāle ar vairāk nekā 1000 sēdvietām, kā arī simfoniskā orķestra mājieta un, gluži tāpat kā plānots Ventspilij, arī mūzikas skola. Uz Ventspils dižobjekta fona pilnīgi nobāl gan Latgales mūzikas komplekss "Gors", kura būve izmaksāja nieka 18 miljonus eiro, gan arī Cēsu koncertzāle par 14 miljoniem eiro. Starp citu, arī tajā mājā mūzikas skola, tikai izmaksājis tas viss ir uz pusi lētāk nekā Ventspilij. ♡

Pauls Freibergs

Pašvaldību uzņēmumu peļņu nodrošina un arī zaudējumus maksā iedzīvotāji

Dibināt kapitālsabiedrības un nodarboties ar saimniecisko darbību pašvaldībām nav liegts, likums to atļauj. Daudzas pašvaldības visā Latvijā to aktīvi izmantojušas, lai gan pēdējos gados šādu uzņēmumu skaits samazinās. Taču jautājums ir par to, vai, pirms spert soļus konkrētā virzienā, uzņēmējdarbībā notiek izvērtēšana, cik pamatota un, kas jo īpaši nozīmīgi, vai šāda uzņēmuma veidošana nekropļos vietējo tirgu un cik tā darbība būs efektīva. Izrādās, ir virkne patiesi pelnošas pašvaldību kapitālsabiedrības, taču ne mazums ir tādu, kuras ik gadu atstāj lielu robu kopējā makā.

Pēdējo astoņu gadu laikā to uzņēmumu skaits, kuros pašvaldības ieguldījums ir vismaz 51% no kopējā kapitāldaļa apmēra, pamazām sarūk. To skaits kopumā ir samazinājies par 27% jeb līdz 326 uzņēmumiem, secināts Uzņēmumu reģistra datu bāzes "Lursoft" apkopotā pētījuma rezultātos. Tā ir īpaši pozitīva tendence atsevišķās lielajās pilsētās, taču ne visās, uzsver analītiķi.

Pašlaik visvairāk pašvaldībām piederošo uzņēmumu ir Latvijas lielajās pilsētās – Rīgā (18), Daugavpilī (14), Liepājā (14) un Ventspilij (11). Kā rāda "Lursoft" dati, ir gana daudz tādi pašvaldību uzņēmumi, kuri pēdējo gadu laikā nesuši peļņu, bet ir arī daudz tādu, kuriem ir negatīva bilance, daži no tiem nes pat smagus zaudējumus. Tas raisa vielu pārdomām, cik efektīvi notiek pārvaldība, vai tiešām aiz pašvaldību vadību saukļiem par iedzīvotājiem piedāvātajām "draudzīgajām cenām" neslēpjas kas

cits, proti, par zaudējumiem netieši jāmaksā vien pašiem iedzīvotājiem.

OLIMPISKAIS CENTRS VENTSPILS – TREŠAIS NERENTABLĀKAIS UZŅĒMUMS

Ar zaudējumiem 2015. gadu noslēguši kopumā 159 pašvaldību uzņēmumi. Vispamatīgākā negatīvā bilance bijusi Daugavpils reģionālajai slimnīcai, kuras zaudējumi pārsniedza jau vienu miljonu eiro. Turklāt slimnīca ar zaudējumiem darbojusies jau piecus gadus pēc kārtas.

Krietna rūpe pašvaldībām ir olimpiskie centri. Visnopietnākie zaudējumi šogad fiksēti SIA "Liepājas Olimpiskais centrs" un SIA "Olimpiskais centrs "Ventspils"" – attiecīgi 850 tūkstoši eiro un 740 tūkstoši eiro. Turklāt, kā uzsver "Lursoft", no 17 gadiem, par kuriem pieejami SIA "Olimpiskais centrs "Ventspils"" gada pārskati, ar peļņu tas strādājis vien divus gadus, savukārt SIA "Liepājas Olimpiskais centrs" vispār savas pastāvēšanas 14 gadu laikā uzrādījis tikai zaudējumus. Pārsimt tūkstošu eiro zaudējumi bija arī Olimpiskā sporta centra Rīgā darbībā.

Statistika rāda, ka visu Latvijā reģistrēto uzņēmumu kopējais rezultāts pozitīvs bijis tikai 2009. un 2010. gadā, kamēr pašvaldību uzņēmumi ar zaudējumiem strādājuši laikā no 2011. līdz 2014. gadam.

Visbūtiskākos zaudējumus pašvaldību uzņēmumi cietuši 2011. gadā, kad kopējie zaudējumi veidoja 12,61 miljonus eiro. Trijiem uzņēmumiem togad zaudējumi pārsniedza pat vienu miljonu eiro. Visbēdīgāk klājās pašvaldības SIA "Rīgas satiksme", kas gadu noslēdza ar 4,54 miljonu eiro zaudējumiem, bet otrā bija pašvaldības SIA "Ventspils siltums" ar 1,21 miljonu eiro zaudējumiem.

LIELĀKIE PELNĪTĀJI – RĪGĀ

Taču starp visiem pašvaldības uzņēmumiem gana daudzi savu peļņu pratuši 2015. gadā kāpināt. Kā norāda "Lursoft", visievērojamāko peļņas pieaugumu sasniegusi Ventspils pilsētas domei piederošā pašvaldības SIA "ŪDEKA". Uzņēmums, kas gadu iepriekš nopelnīja 6,22 tūkstošus eiro, gada laikā to palielināja līdz 301 tūkstošiem eiro.

Vislielākie pelnītāji joprojām ir Rīgas pašvaldības kapitālsabiedrības. Visaugstāko peļņu – 5,39 miljonus eiro – 2015. gadā uzrādīja SIA "Rīgas ūdens". Ar 1,49 miljonu eiro lielu peļņu sekoja SIA "Rīgas meži". Tālāk sekoja pašvaldības SIA "Rēzeknes slimnīca" un SIA "Vidzemes slimnīca", kas nopelnīja attiecīgi 0,77 un 0,76 miljonus eiro.

"Lursoft" aprēķini arī parāda, ka 2015. gadā pašvaldību kapitālsabiedrības kopumā apgrozījušas 828,41 miljonus eiro un nopelnījušas 6,31 miljonu eiro. Kopumā nodrošinātas darbavietas 33,6 tūkstošiem cilvēku. Deviņām kapitālsabiedrībām patlaban reģistrēts likvidācijas process (senākais no tiem uzsāks jau 2009. gada maijā), bet trijām – maksātnespējas process.

Kopumā pašvaldību kapitālsabiedrības 2015. gadā kopā pēc nodokļu nomaksas nopelnījušas 6,31 miljonu eiro.

PAŠVALDĪBU TENDENCE – "LĪST" UZŅĒMĒJDARBĪBAS JOMĀS, KUR JAU IR KONKURENCE

Konkurences padomes priekšsēdētāja Skaidrīte Ābrama skaidro, ka pašvaldību uzņēmumi lielākoties dibināti ar mērķi sniegt vietējiem iedzīvotājiem komunālos pakalpojumus. Tas no vienas puses ir saprotami un pieņemami. Taču starp 326 pašvaldību kapitālsabiedrībām ir arī tādas, kuras nodarbojas pat ar absolūti savstarpēji nesaistāmām jomām – piemēram, zobārstniecības pakalpojumu sniegšanu, ir savs būvniecības uzņēmums, nodrošina televīzijas apraidi un citi. Par to ir sašutuši uzņēmēji, kuri norāda uz negatīvu tendenci: pašvaldības dažkārt pārāk nepārdomāti iesaistās uzņēmējdarbībā, jo bieži vien to dara segmentos, kuros jau valda konkurence.

"Notiek tirgus pārdale. Tur, kur iesaistās pašvaldība, dibinot savu kapitālsabiedrību, privātajam komersantam vienkārši vairs nav vietas. Tādēļ komersants spiests aiziet no tirgus, bet darbinieki savukārt spiesti palikt bez darba. Sekas ir bēdīgas – darba nebūs. Būs pašvaldības kapitālsabiedrība, taču pastāv risks, ka tas ilgtermiņā būs neefektīvs uzņēmums," brīdina Ābrama. To apliecina "Lursoft" veiktā apjomīgā pētījuma dati.

Eksperte norādīja, ka pēc būtības pašvaldību komercdarbība nav aizliegta, taču likumā ir noteikta atkāpe: jāvērtē, cik konkrētajā gadījumā ir pamatoti dibināt šādu pašvaldības uzņēmumu, kā arī jākonsultējas ar konkurences uzraugiem, vai tas nebojā uzņēmējdarbības vidi, kā arī netiktu konstatēti konkurences pārkāpumi. Kā izrādās, Konkurences padomē pašvaldības ar šādiem jautājumiem vērstoties ļoti reti. ♡

PAŠVALDĪBAS KAPITĀLSABIEDRĪBU POPULĀRĀKĀS DARBĪBAS NOZARES

1. Ūdens ieguve, attīrīšana un apgāde
2. Tvaika apgāde un gaisa kondicionēšana
3. Slimnīcu darbība
4. Nekustamā īpašuma pārvaldīšana
5. Pilsētas un piepilsētas pasažieru pārvadājumi

Braucu uz Dzimteni...

Pēdējo pusotra desmita gadu laikā Latviju pametuši 270 tūkstoši tās iedzīvotāju. Tīrais zaudējums ir: aizbraukušie mīnus tie, kas atgriezās. Burtiski šajās dienās medijos izskanēja informācija, ka katru gadu mūsu valsts zaudē 20 tūkstošus darba spējīgo iedzīvotāju. Šādus rādītājus veido kopējā demogrāfiskā situācija un iedzīvotāju nepārtrauktā migrācija.

Joprojām nav zaudējusi savu aktualitāti vecā anekdote, kurā pēdējam aizbraucējam atgādina par nepieciešamību lidostā nodzēst gaismu. Pēc ar bijušā ekonomikas ministra Daniela Pavļuta iniciatīvas izveidotā darba grupa izstrādāja plānu, kā aizbraukšos Latvijas iedzīvotājus atgriezt mājās. Diemžēl tālāk par runām šis plāns netika, tagad mums ir jauns ministrs un par šo plānu maz kas vairs atceras.

Arī Ventspilij šī problēma nav sveša. Aizbrauc kā jauni, tā arī pirmspensijas vecuma cilvēki. Vieni uz visiem laikiem sarauj saites ar dzimto pilsētu, citi periodiski apmeklē savus tuviniekus un draugus. Ir arī tādi, kas mēģina atgriezties pavisam. Diemžēl parasti šī atgriešanās ir visai īslaicīga. Vairumā gadījumu tāda situācija raksturīga cilvēkiem vecumā zem 30 gadiem. Viņiem vēl arvien ir ciešas saites ar dzimto māju, vecākiem, bērniem draugiem. Kādu laiku pastrādājuši Anglijā vai Somijā, viņi atgriežas mājās, iekārtojas darbā, pat iegādājas dzīvokli, bet pēc neilga laika atkal dodas peļņā uz ārzemēm. Ar ģimeni neapgrūtinātie jaunie cilvēki ir visai mobili.

Protams, ir arī tādi cilvēki, kuri atgriežas ar ciešu pārliecību, ka tas ir uz visiem laikiem. Viens no tādiem ir Jānis, spēkpilns jauns vīrietis. Viņš dzimis un audzis Ventspilī lielā ģimenē. Strādāja uz dzelzceļa. Savu dzīves draudzeni atrada Baltkrievijā, tur piedzima viņu pirmdzimtais. Vēlāk sieva ar mazuli pārcēlās uz Latviju, šeit piedzima otrs bērniņš.

Jaunajai sievietei izrādījās grūti adaptēties jaunajā vietā, valodu nezināja, nevarēja iekārtoties darbā. Ģimene sāka domāt par

pārcelšanos uz citu valsti. Vienu brīdi izskatīja variantu par pārcelšanos uz Jaunzēlandi, bet tad šo domu atmeta – pārāk jau tālu. Vietējā avīzē Jānis izlasīja piedāvājumu par palīdzību pārcelties uz Lielbritāniju un kopā ar brāļiem aizbrauca uz Birmingemu. Strādāja rūpnīcā, darba devējs nodrošināja dzīvesvietu. Pēc kāda laika nomainīja darba vietu, noīrēja māju, radās iespēja arī ģimenei pārcelties pie viņa.

Pēc 3 gadiem rūpnīca, kurā vīrietis strādāja, pārcēla savu ražošanu uz citu valsti, un nācās meklēt jaunu darbu. Jānis sāka nodarboties ar automašīnu apkopi. Pa to laiku ģimene bija pieaugusi – piedzima vēl viena meitiņa un dēls. Par atgriešanos Ventspilī Jānis domāja jau sen, bet sieva nebija ar mieru. Pirms gada laulātie nolēma šķīrties.

Sieva ar dēliem palika Anglijā, bet Jānis ar 12 un 6 gadus vecajām meitām atgriezās dzimtajā pilsētā. Kā viņš pats sacīja, pārcelšanās noritēja gludi.

Bet tagad par grūtībām, kā tad nu bez tām. Vispirms jau tīri finansiālās problēmas. Ja Anglijā strādājot gada laikā cilvēks nopelna 12 tūkstošus, valsts trūkstošo summu palīdzības veidā piemaksā. Piedevām vēl bērnu pabalsti, līdz 18 gadiem medicīniskā palīdzība. Piemēram, tur bērnam izrakstītās zāles aptieka izsniedz bez maksas. Pēc ieraduma Jānis šādus izdevumus nebija paredzējis. Anglijā algu izmaksā katras nedēļas beigās, bet šeit divas reizes mēnesī, nācās pārrēķināt savu budžetu.

Otrkārt – bērnu adaptācija. Kaut arī meitenes ar entuziasmu uzņēma pārcelšanos uz Latviju, viņām te viss patika un atpakaļ uz Angliju neprasījās, grūtības radās tādēļ, ka vecākā meita runāja tikai angļu. Pat savu vārdu iepazīstoties viņa nosauca izrunājot angļu manierē.

Meitene sāka apmeklēt 6. vidusskolu un ar mācību gada sākumu sākās problēmas. Sākotnēji klasesbiedri gribēja ar jaunpieņācēju draudzēties, bet komunikācijas grūtību dēļ interese zuda. Kaut arī meitenei nozīmēja vēl papildus 5 nodarbības nedēļā, mācību stundās viņai bija grūti – uzdevumus

viņa nesaprata, kontroldarbu vietā nodeva vienkārši baltu lapu. Bieži atgriezās no skolas vienās asarās. Protams, 12 gadu vecumā tādas problēmas mācībās nav pieļaujamas, un tika pieņemts lēmums, ka meitene atgriežas Anglijā.

Tagad kopā ar Jāni dzīvo divi mazākie – 3 un 6 gadus vecie bērni. Viņiem valodas problēmas un adaptācija grūtības nesagādāja, viegli iedzīvojās bērnudārzā. Vecākā meitenīte apmeklē sākumskolu un jau ir arī draudzenītes. Vienīgais, kas vīrietim apbēdina, savas personīgās dzīves viņam nav. Viņš jau gadu kā gatavs jaunām attiecībām, bet, kā pats atzīst, laikam jau vairs neprot iepazīties, vai arī ventspilnieces, kā jau atturīgās kurzemnieces, tik viegli nenāk pretī, katrā gadījumā pagaidām romantisku attiecību nav.

Nobeigumā Jānis teica, ka netic tiem, kas apgalvo, ka uz Latviju neatgriezīsies ne pie kādiem apstākļiem. Un kā vēl atgriezīsies, ja vien būs iespēja normāli pelnīt un uzturēt ģimeni. Un nemaz nav runa par nostaļģiju pēc zaļiem mežiem, ziliem ezeriem un rupjmaizes. Vienkārši te mēs esam mājās, bet tur – svešzemnieki, ienācēji. Kur dzimis, tur mājas un pat sienas palīdz. Varat smieties, bet ir cilvēki, kam tā ir visistākā patiesība. ♡

Aizbrauc kā jauni, tā arī pirmspensijas vecuma cilvēki. Vieni uz visiem laikiem sarauj saites ar dzimto pilsētu, citi periodiski apmeklē savus tuviniekus un draugus.

Vai silti, meitenīt?

Par apkuri februārī ventspilnieki saņēmuši nūdien šokējošus rēķinus. Ko darīt un kādēļ martā vajadzēsot maksāt mazāk?

Rēķins par apkuri. Visiespaidīgākā izdevumu pozīcija kopējā komunālo maksājumu rēķinā. Un ja maksu par ūdeni, elektrību un gāzi patērētājiem iespējams arī samazināt, vienkārši to visu patērējot mazāk, tad apkures gadījumā nākas vien pakļauties liktenim.

Neko nedod arī padoms – daudzstāvu dzīvojamās namos pie radiatoriem uzstādīt siltuma regulatorus, jo maksu par patērēto siltumu aprēķina saskaņā ar dzīvokļa kvadrāturu.

Martā ventspilnieki saņēma rēķinu par februāri un draudzīgi noelsās. Par vienistabas dzīvokli sanāca samaksāt no 40 līdz 60 eiro, par divistabu dzīvokli 70 līdz 90 eiro un tā tālāk, pieaugoši progresijā. Portālos un kuluāros ļaudis izteica savu neizpratni – kā gan tā, nekāda dižā sala nebija, februāris par trīs dienām īsāks par janvāri, bet rēķini izrādījās būtiski lielāki, nekā iepriekšējā mēnesī. Sevišķi emocionālie ļaudis siltuma piegādātājiem novēlēja pārsprāgt vai vismaz aizrīties ar šķeldu – pēc izvēles.

Savukārt pragmatiskākie iedzīvotāji mēģināja veikt kaut kādus aprēķinus, analizējot februāra mēneša āra temperatūras atbilstību pieprasītajai maksai par apkuri. Burtiski visus nodarbināja retorisks jautājums – ja nu ziema izrādītos barga, cik būtu jāmaksā tad? Bail pat iedomāties!

“Ventspils siltums” ņēmās situāciju izskaidrot. Savā atbildē uzņēmums norādīja,

ka 2017. gada februārī temperatūra esot bijusi zemāka, kā tajā pašā mēnesī pagājušajā gadā un zemāka arī par temperatūru šī gada janvārī. 8. februārī termometrs rādījis -11 grādus. Kas attiecoties uz janvāra un februāra trīs dienu starpību, tad te ir arī laba vēsts. Kā skaidro uzņēmums, tad maksu par siltumenerģiju tiekot aprēķināta laika periodam no 28. datuma vienā mēnesī līdz 28. datumam nākošajā mēnesī. Tādā veidā tieši martā izrādīšoties, ka laika intervāls, par kuru jāmaksā, ir īsāks un attiecīgi arī maksa būšot mazāka.

Saņemot šādu ziņu visi atviegloti nopūtās. Tātad nākošajā mēnesī izputēšana vēl nedraud, un par laimi arī apkures sezona jau tuvojas noslēgumam. ♡

Oksana Sņegirjova

Reāls atbalsts – sociālās mājas

Praktizējot jau 17 gadus kā hipnopsihoterapeits, kā arī vairāk kā 10 gadus vadot vienu no domes struktūrvienībām, daudreiz dzīvē esmu saskāries ar tāda pakalpojuma kā sociālās mājas vai sociālie grupu dzīvokļi aktualitāti un nepieciešamību, kas ne tikai uzlabos sociālā pakalpojuma saņēmēja dzīves kvalitāti, bet daudzkārt atvieglos sociālo pakalpojumu sniedzēju darbu.

Daudzi cilvēki ar invaliditāti ir iesprostoti savos dzīvokļos un ārā tiek tikai vienreiz gadā, kad jābrauc kārtot ikgadējo invaliditātes dokumentāciju. Šiem cilvēkiem ir pabalsti, varbūt pat blakus mīloši cilvēki, bet tik un tā – viņi bieži vien jūtas izolēti un vientuļi. Dažreiz viņiem jāpalīdz atkal sajūties kā līdzvērtīgiem sabiedrības locekļiem, lai cik smagas viņiem ir veselības problēmas. Neatsveramu starposma funkciju starp viņiem un lielo dzīvi pilda sociālā māja vai sociālie grupu dzīvokļi. Lai labāk izprastu to nozīmi, pastāstīšu par diviem gadījumiem, ar kuriem saskāros savā praksē.

AIJAS UN KĀRĻA LIKTENSTĀSTI

Hipnopsihoterapijas kabinetā nedroši ienāk jauna meitene Aija (vārds mainīts). Ārēji simpātiska, tikai bikla. "Es esmu palikušā viena pati... Nesen nomira mamma... jūtos – vientuļi un grūtsirdīgi, nekam nevaru nekad darīt, nav nekādas intereses un spēka, jo neredzu jēgu dzīvot. Dzīvoju pensionātā. Tur man viss ir, arī apkalpojošais personāls ir jauks pret mani, bet man ir skumji. Vecākā māsa arī gandrīz mani neapciemo. Es nevaru aizmirst mammu, arī tēti, kas mira jau pirms daudziem gadiem. Man ir diagnoze, un es dzeru pietiekami daudz zāles, bet manas skumjas tas neremdē. Es neredzu jēgu dzīvei, kaut gan gribu dzīvot savādāk – veidot savu ģimeni, dzīvot savā dzīvoklī... Vai palīdzēsiet man?"

Aijai izdevās tikt galā ar zaudējuma krīzi un citām savām psiholoģiskām problēmām. Bet galvenais – tagad viņa dzīvo atsevišķā dzīvoklī kopā ar savu puisīti. Jaunajam vīrietim ir kustības traucējumi, taču svarīgi ir vien tas, ka viņi ar Aiju mīl viens otru un uzdrošinājās dzīvot tik pilnvērtīgi kā citi – veselie cilvēki.

Kārlim (sauksim viņu tā) bija diezgan lielas grūtības tikt kabinetā, jo pēc autoavārijas nekustīgas abas kājas un nu viņš ir ratiņkrēslā. Puisim tad bija tikai 29 gadi. Sieva paņēma bērnu un aizgāja prom – pēc negadījuma Kārlis esot kļuvis nervozs un neciešams. Arī materiālais stāvoklis vairs nebija apmierinošs. Tāpēc nācās dzīvot kopā ar māti. Tikt ārā no dzīvokļa grūti. Bez veco draugu palīdzības tas nav iespējams. Tā gribas dzīvot pilnvērtīgi, bet kā? "Nesaprotu, kāpēc paliku dzīvs. Tā turpināt... negribu dzīvot."

Ar šo puisīti iepazīnos psihoterapeitiskā atbalsta grupā. Pāris gadus viņš dzīvoja sociālā mājā, apmeklēja gan grupas, gan indivi-

duālās terapijas. Atdzīvojās... Pēc kāda laika viņš man atrakstīja, ka iepazīnīes ar jaunu meiteni, bet pēc tam pārcēlās uz savu dzīvokli, strādāja un audzināja meitiņu. Kādā no "Apeirona" vakariem viņš mani mācīja dejojot valsī ar partneri, kas ir ratiņkrēslā.

Tie ir īpašie liktenstāsti, īpašas cīņas par dzīvi, un tādu stāstu nav maz. Daudzi no viņiem pirms kāda laika nekad pat iedomāties nevarēja, ka būs pieskaitāmi pie šīs sociālā riska grupas. Šiem cilvēkiem ir ļoti grūti adaptēties un pielāgoties jauniem apstākļiem, pieņemt sevi jaunā, iegūtā fiziskā vai garīgā invaliditātes veidolā, bet kur vēl tikt galā ar komunāliem maksājumiem un citiem dzīves jautājumiem. Bieži vien šie cilvēki iet cauri smagiem pārdzīvojumiem, ir vientuļi un sabiedrības izolēti. Ja blakus ir kāds līdzcilvēks – sieva, māte, vīrs, tēvs, tas viss skar arī šos cilvēkus.

Sākumā publikācijās iepazīstināšu jūs ar šo pakalpojumu, vairākos rakstos apskatot to no dažādiem aspektiem. Tad rīkošu diskusijas, vāksim parakstus un iesniegsim domē mūsu visu kopējo priekšlikumu.

KAS IR SOCIĀLĀ DZĪVOJAMĀ MĀJA?

Sociālā dzīvojamā māja ir pašvaldības īpašumā esoša dzīvojamā māja, kurā visus dzīvokļus izīrē personām vai ģimenēm, kas atzītas par tiesīgām īrēt sociālo dzīvokli.

Šobrīd to regulē Likums "Par sociālajiem dzīvokļiem un sociālajām dzīvojamām mājām".

KAM PIENĀKAS SOCIĀLĀS MĀJAS PAKALPOJUMS?

Tas ir kā sociālais atbalsts ne tikai maznodrošinātām (trūcīgām) personām un bērniem, kas palikuši bez aizgādniekiem, bet arī gādība par mazaizsargātām ģimenēm, kurās ir:

- trīs vai vairāk nepilngadīgi bērni;
- audzina bērnu invalīdu;
- visi pilngadīgie ģimenes locekļi ir pensionāri vai invalīdi;
- atsevišķi dzīvojošas pensijas vecuma personas, kurām nav apgādnieku;
- atsevišķi dzīvojoši invalīdi, kuriem nav apgādnieku;
- politiski represētās personas.

Pašvaldība var arī pati noteikt atvieglotus nosacījumus personas (ģimenes) atzīšanai par tiesīgu īrēt dzīvokli sociālā mājā. Tātad varbūt uz sociālās mājas sociāliem dzīvokļiem varētu pretendēt arī ģimenes ar bērniem, kurām bijis maksātnespējas process un kas zaudējusi vienīgo savu mājokli?

Latvijā jau ir dažas pašvaldības, kas ir

noteikušas šādu sociālo riska grupu kā sociālās mājas vai sociālā dzīvokļa pakalpojuma saņēmēju. Piemēram, Rīgā, ja apgādībā ir vismaz viens nepilngadīgs bērns un ja ģimene izlikta no vienīgā dzīvokļa, kura iegādei vai remontam ņemts hipotekārais kredīts, kuru ģimene vairs nespēj apmaksāt, tai tiek izīrēts sociālais dzīvoklis. Aizņēmuma summai noteikts ir ierobežojums, turklāt ģimenei jābūt deklarētai šajā dzīvoklī līdz prasības celšanai un vismaz piecus gadus tai ir jābūt lietojušai dzīvojamo telpu Rīgā.

Arī Daugavpilī, ņemot vērā konkrētas ģimenes faktiskos un tiesiskos apstākļus, tiek izskatīti un apmierināti lūgumi par sociālā dzīvokļa izīrēšanu ģimenei ar nepilngadīgiem bērniem, kuras zaudējušas mājokli, nespējot nomaksāt ņemto hipotekāro kredītu.

Ir vēl viena sociāli mazaizsargāta grupa – cilvēki ar garīgās attīstības traucējumiem, kuriem ir objektīvas grūtības dzīvot patstāvīgi, bet nav nepieciešama atrašanās ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas institūcijā. Diemžēl ļoti daudzi no viņiem ir spiesti dzīvot ilgstošas sociālās rehabilitācijas iestādēs, jo pašvaldība nepiedāvā citas alternatīvas. Arī šai grupai Labklājības Ministrija rosina veidot sociālās mājas grupu dzīvokļus. Visas šīs personas var pretendēt uz sociālās mājas vai sociālā dzīvokļa pakalpojumu.

Jo attīstītāka pašvaldība, valsts, jo tā vairāk domā un ir ieinteresētāka kā celt arī sociāli mazaizsargāto ģimeņu (cilvēku) dzīves līmeni, viņu labklājību. Šim nolūkam katrā valstī ir izstrādāta sociālā politika – vadlīnijas un rīcība, lai mainītu, izveidotu un uzturētu tādus dzīves apstākļus, kas sekmētu jebkuras sociālās grupas labklājību.

Protams, aktuāls ir jautājums par nepieciešamā dzīvojamā fonda izdalīšanu šīm vajadzībām. Kur to ņemt?

Par sociālām mājām vai sociālā dzīvokļiem varētu pārveidot neizīrētos pašvaldības īpašumā esošos dzīvokļus. Staigājot pa Ventspils ielām, var redzēt pietiekami daudz tukšu dzīvokļu, neapsaimniekotas un pamestas ēkas.

Kāpēc šo dzīvojamo fondu nevar novirzīt uz sociālo māju veidošanu un labiekārtošanu?

AR KO ATŠKIRAS SOCIĀLAIS DZĪVOKĻIS NO PAŠVALDĪBAS DZĪVOKĻA?

Pirmkārt, sociālo dzīvokļu un sociālo dzīvojamo māju uzturēšanu un apsaimniekošanu līdzfinansē no pašvaldības budžeta līdzekļiem tādā apmērā, kā to nosaka paš-

valdība. Piemēram, Liepājā pašlaik sociālās mājas iemītniekam 65% tiek apmaksāta apkure. Atlikušo daļu finansē pats sociālās mājas īrnieks. Grupu dzīvokļus cilvēkiem ar garīgās attīstības īpatnībām līdzfinansē gan pašvaldība, gan arī to izveidošanā un aprīkošanā ar līdzfinansējumu 50% apmērā piedalās valsts. Tiesa, šāds līdzfinansējums ir tikai tad, ja sociālās mājas un grupu dzīvokļu pakalpojumus saviem iedzīvotājiem veido pašvaldība.

Tā kā sociālo dzīvokļu un sociālo dzīvojamo māju uzturēšanas, apsaimniekošanas, pārvaldīšanas un uzskaites kārtību nosaka pašvaldība, tad ir pašvaldības, kuras līdzfinansē arī produktu iegādi un palīdz risināt medicīnas u.c. jautājumus.

Un vēl kāds svarīgs aspekts. Sociālās mājas un grupu dzīvokļos ir pieejams psihosociālā personāla profesionāls atbalsts jebkurā situācijā – sociālais darbinieks, sociālais aprūpētājs vai rehabilitators. Cilvēks nejutās tik pamests, vientuļš un ir vairāk tendēts uz savas sociālās situācijas risināšanu.

Pašvaldības izīrētajos dzīvokļos maznodrošinātiem (trūcīgiem), ja pat ir noteikti sociālie pabalsti, tad nav šī sociālā profesionālā atbalsta uz vietas. Šos sociālos pakalpojumus cilvēki saņem sociālajos dienestos, dienas centros pēc vēlēšanās un reālas nepieciešamības.

Un tagad parēķināsim, cik daudz sociālo grupu dzīvokļu ir Ventspilī. Neviena!

Par to, ko darīt, lai situāciju mainītu, nākamajā turpinājumā. ♡

Anželika Jurševica

Ventspilī ir pietiekami daudz tukšu dzīvokļu, kuros var ierīkot sociālos grupu dzīvokļus.

Sociālās aprūpes nams Ventspilī

Ventspilī darbojas Sociālās aprūpes nams „Selga,” kurā bāreņus un bez vecāku gādības palikušus bērnus nodrošina ar mājokli, pilnu aprūpi un sociālo rehabilitāciju. Sociālās aprūpes nama „Selga” senioru aprūpes centrs nodrošina ilgstošu vai īslaicīgu sociālo aprūpi un sociālo rehabilitāciju institūcijā pensijas vecuma personām un personām ar invaliditāti (izņemot personām ar garīga rakstura traucējumiem), nodrošinot mājokli, sociālo aprūpi un sociālo rehabilitāciju.

Tiesības saņemt ilgstošu sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas pakalpojumu pensionātā ir pensijas vecuma personām un personām ar invaliditāti (izņemot 18 gadu vecumu sasniegušas personas ar garīga rakstura traucējumiem), ja nepieciešamais sociālais aprūpes pakalpojuma apjoms pārsniedz aprūpi mājās vai dienas aprūpes institūcijā noteikto apjomu, kā arī gadījumos, kad šis sociālais pakalpojums

personas vajadzībām konkrētajā situācijā ir atbilstošāks.

TIESĪBAS SAŅĒMT ĪSLAICĪGU SOCIĀLĀS APRŪPES UN SOCIĀLĀS REHABILITĀCIJAS PAKALPOJUMU IR:

• personām, kuras saskaņā ar normatīvajiem aktiem sasniegušas pensijas vecumu, ja viņām ir nepieciešama uzraudzība un sociālā aprūpe;

• personām ar invaliditāti, ja viņām ir nepieciešama uzraudzība un sociālā aprūpe;

• personām, kuras sociālu apstākļu dēļ nonākušas krīzes situācijā un kurām nepieciešama īslaicīga sociālā aprūpe.

Īslaicīga sociālā aprūpe tiek sniegta uz laiku līdz vienam mēnesim. Nepieciešamības gadījumā ar Sociālā dienesta rīkojumu var noteikt īslaicīgu sociālo aprūpi ilgāku par vienu mēnesi.

AR PAKALPOJUMA SAŅĒMŠANU SAISTĪTIE MAKSĀJUMI

Saskaņā ar Ventspils pilsētas domes 20.02.2015. lēmumu Nr.14 „Par klienta uzturēšanas maksu Ventspils Sociālās aprūpes namā „Selga”, uzturēšanās maksa sociālās aprūpes centrā vienai personai dien-

naktī ir noteikta EUR 13,66 apmērā.

Ja pensijas vai valsts sociālā nodrošinājuma pabalsta daļa, saskaņā ar normatīvo aktu normām un noslēgto līgumu, nesedz Ventspils pilsētas domes noteikto uzturēšanas maksu pensionātā, starpību, saskaņā ar normatīvo aktu normām, sedz klienta apgādnieks (-) vai Ventspils pašvaldība, ja klientam nav apgādnieka.

Pansionāta klientiem ir tiesības uz noteiktu naudas summu personiskiem izdevumiem, kas nav mazāka par 10 procentiem no šīs personas pensijas (ieskaitot piemaksu pie pensijas) vai valsts sociālā nodrošinājuma pabalsta.

Avots: Ventspils Sociālās aprūpes nama „Selga” mājaslapa

Ar lielu domu par mazo cilvēku

Vēl pirms dažiem gadiem par **Ojāru Grinbergu** bija dzirdējis vai lasījis gandrīz katrs ventspilnieks un ne tikai – toreiz tieši viņš visā valstī skaļu publicitāti guvušā procesā tiesājās ar pilsētas domi un tās priekšsēdētāju Aivaru Lembergu, kuri nostājās pret sava tābrīža deputāta iecelšanu Ventspils brīvostas valdē. Toreiz un arī vēlākajās pārsūdzībās Ojārs zaudēja, joprojām uzskatot, ka tiesa spriesta formāli, nevis pēc būtības.

Kopš tā laika Ventā daudz ūdeņu aiztecējis, agrākais karsto politisko batāliju dalībnieks savā savrupmājā vada saspringtu pensionāra ikdienu, apgādājot māju ar zaļo saules enerģiju, kopā ar dzīvesbiedri Ingu audzējot ne vien puķes un gurķus, bet arī citronus, persikus un citus eksotiskus augus. Un te viņu mazāk pazīstošajiem pēkšņa, bet zinātajiem gaidīta un likumsakarīga vēsts – Ojārs Grinbergs atkal aun kājas politiskam ceļam.

- Kāpēc tāda izvēle, pareizāk, uzdrīkstēšanās? Mājās visi darbi apdarīti?

- Tagad, pavasarī? Kurš namīpašnieks gan nezina, ka sava māja un dārzs ir mūžīgs darbalauks? Bet kamēr rokas rušinas pa zemi vai siltina māju, domas aizvirzās pie tā, kas agrākajās ikdienās nelikās tik svarīgs. Pirmām kārtām pie tā, kā mūsu par bagātu uzskatītajā pilsētā dzīvojas man līdzīgajiem pensionāriem, bet ne tikai. Vai tiešām nu jau teju trīsdesmit gadu bez pārtraukuma pie varas esošie dara iespējamo, lai tieši neaizsargātākie, tā saucamie mazie cilvēki dzīvotu labāk? Var jau gudri runāt, ka ventspilnieku likteņu lēmēji spēj iejusties arī viņu vajadzībās, bet kamēr esmu no aktīvās dzīves relatīvi attālinājies, redzu, ka tā vis nav. Manuprāt, varā pietrūkst tāda cilvēka, kas neaizsargātākos tiešām saprastu un pārstāvētu. Neuzskatiet par dīžoanos, bet es tāds gribētu un varētu būt.

- Visos labklājības statistikas stabilnos un grafikos Ventspils vidējais pensionārs ir pamatīgi pārāks par pārējā valstī dzīvojošajiem...

- Apnicis klausīties, kā lielās ar "vidējo temperatūru" slimnīcā. Lai gan pazīmes rāda, ka Ventspils pamazām ieslīgst ja ne lejupslīdē, tad stagnācijā, tā joprojām ir ostas pilsēta ar labvēlīgākām nekā daudzviet ekonomiskajām iespējām. Bet vai tas izpaužas arī mazo ļaužu dzīvē? Jā, pabalsti pirms svētkiem tiek dalīti, bet vai gan tā nedara arī citur? Rīgā, Rēzeknē, vēl varbūt kaut kur pensionāriem par brīvu ir sabiedriskais transports. Turpretī Ventspilī pašvaldība pamāca, cik veselīgi senioriem ir no Pārventas uz centru pieci kilometri soļot kājām. Un kā vasarā veclaudim aiztikt līdz pensionāru paradīzei mazdārziņam, kas atrodas pilsētas nomalēs? Jā, zināmam veco cilvēku kontingentam tiek piedāvātas mēnešbiļetes ar atlaidi. Bet šie cilvēki taču nebrauc katru dienu, vai tiešām nevar nokārtot tā, ka ar atlaidi jāmaksā tikai par konkrētiem braucieniem. Te nav jāizgudro velosipēds, es tādu pieredzi kaimiņos sasmēlto mēneša laikā.

- Toties Ventspils izskan un patiešām arī top par mazuliem un ģimenēm draudzīgu pilsētu.

- Lieliski, vienkārši lieliski! Pilsētas domes aicināti, ventspilnieki iesniedz desmitiem un simtiem priekšlikumu, lai šo tendenci nostiprinātu un vairotu. Un vara tajos ieklausās un sāk realizēt. Vēlreiz urā! Taču būšu nejauks un

Ojārs Grinbergs savā dārzā pie krokusu pudura.

atļaušos paironizēt: ar seju pret mazuli pilsētas dome krasi pagriezās pēc tam, kad pirms gada mazulis nāca pasaulē domes amatpersonas Kristīnes un domes priekšsēdētāja Aivara Lembergu ģimenē. Kad ar plakātisku un piārisku eleganci bērnu ratiņus pa pilsētu reizēm sāka stumt tētis Aivars. Tad tika pamanīti gan ar braukšanai neērtiem oļiem nokaisītie parka celiņi, stāvās uzbrauktuves uz trotuāriem, vajadzība pēc īpašām stāvvietām automašīnām, kurās tiek pārvadāts mīlums bēbis. Jautājums – vai tiešām gadu gadiem šis neērtības nebija pamanījušas un par tām sodījušas citas jaunās māmiņas, varbūt arī tēti, nemaz nerunājot par vecmāmiņām, kas droši vien visbiežāk ralljo pa pilsētu par prieku mazbērniem. Un neviens nenāca uz domi panākt šai ziņā kādu risinājumu? Laikam jau nē, jo tādu rīcību droši vien uzskatīja par pārdrošu un bezcerīgu. Tikai tad, kad PATS priekšsēdētājs ir saasinājies uz mazulī un viņu māmiņu lab sajūtu, arī parastie vecāki uzdrīkstējušies saprast, ka tagad nu var kādus uzlabojumus piedāvāt un varbūt pat tikt sadzirdēti. Ilgās faktiskās vienvaldības apstākļos tas izskatās tik dabiski...

Mēra personīgās pieredzes milzīgā efekta sakarībā vecie ļaudis ar cerību gaidīja, ka pašvaldība viņus sāks lolot pēc tam, kad pensionāru pulkam piediedrosies arī pats A. Lembergs. Kad nu tas nesen notika, priekšsēdētājs paziņoja, ka viņa pensija sasniedz 6000 eiro mēnesī un caur puķēm novēlēja arī citiem pēc tādas censties. Atklājot, ka pats jūtas gana stiprs, lai smagā darbā turpinātu grābt eiriskus pašvaldības druvā.

- Nevar taču noliegt, ka Ventspilī daudz dara iedzīvotāju veselības aprūpē, teju ik mēnesi tiek ziņots, ka slimnīcā un poliklīnikā atkal uzstādīta pati modernākā apar-

tūra. Pieejamāki kļūst arī sporta kompleksi, teātra apmeklējumi, atpūtas pasākumi.

- Man veselības noturēšanai, paldies Dievam, pagaidām pietiek ar medus un mārutku kompresēm, tiešām palīdz. Bet no vienaudžiem dzirdu, ka pašvaldības kompensācijām par medikamentiem pie mums vajadzētu būt vismaz trīsreiz lielākām nekā tagad. Un es redzu iespēju, kā to varētu nokārtot, bet pagaidām neatklāšu: ir pieredze, kā oponentu idejas vara klusībā piesavinās un pēc tam uzdod par savējām. Un tad lielās, cik viņi gudri... Lai Dievs stāv klāt varas nesējiem, bet tāda sajūta, ka viņi iedzīvotāju veselības stiprināšanai sasparosies tikai tad, kad paši ar kādu miesas kaiti saslims. Bail pat domāt, kam jānotiek, lai varneši sakārtotu pilsētas kapus, kaut vai piebraucamos ceļus pie tiem...

Vēl kas – pavasarī veciem cilvēkiem mēcās virsū vārgums, organisms ziemā ir iztērējis vitamīnu krājumus. Kāpēc gan Ventspils nevarētu kļūt par pirmo pilsētu valstī, kur pašvaldība vismaz pāris mēnešus, līdz bērzu sulām, pirmajiem pašmāju dārzeņiem un ogām, apmaksātu viņiem vitamīnu kūres? Uz lielu pasūtījumu aptiekas noteikti dotu atlaides.

- Ventspils visā valstī ir slavēta ar savām glīti bruģētajām un asfaltētajām ielām, gandrīz simtprocentīgu pieeju ūdensvadam un kanalizācijai. Arī pats droši vien atceraties, kā agrāk putēja Gāliņciema ielas, kur dzīvojat.

- Te atkal jādzied slava valdošajiem. Bet! Slava par māku piesaistīt un tērēt Eiropas naudu, jo no pašu pelnītājiem latiem un eiriķiem labi ja dažiem grāvjiem un trotuāriem būtu iznācis. Un te vēlreiz BET! Lai šo skaistumu uzturētu, daļa ventspilnieku piespiesti būt par pašvaldības vergiem vārda tiešajā nozīmē.

Proti, privāto māju saimnieki ar bargu sodu draudiem tiek piespiesti uzkopt savam īpašumam pieguļošās teritorijas – ielas, trotuārus, zālājus. Vienkārsi runājot, par brīvu un piespiedu kārtā satīrīt sev nepiederošu telpu. Esmu par tīrību un kārtību, pats cenšos savu mājpriekšu nolāpstot no sniega un uzslaucīt. Bet taču pašvaldībai vajadzētu to novērtēt kaut vai ar nekustamā īpašuma nodokļa, atkritumu izvešanas tarifu atlaidēm vai citiem bonusiem. Esmu gatavs nākt ar konkrētiem priekšlikumiem, pilsētas budžetu tie noteikti nesagrautu.

- Jūsu vārdos vairāk skan kritiskās notis, dažs labs var sākt šaubīties, vai tas nav dzimtās vietas nepamatots un ļaunprātīgs nopelums.

- Tieši otrādi – ja šis vārds pēdējā laikā nebūtu nelietīgi novazāts, es sevi sauktu par Ventspils patriotu. Jo par tādiem uzskatu cilvēkus, kas norāda uz kļūdām, lai tās nepārvērstos hroniskās kaitēs. Slavināšana lai paliek svētku reizēm. Ventspilī mana dzimta dzīvo jau ceturtajā paaudzē, nekad neesmu noniecinājis savu pilsētu vai bēdzis no tās grūtā brīdī. Pat tad nē, kad vēl padomju laikā ostā uzsprāga tankkuģis "Svoboda" un pusē pilsētas logiem bira stikli. Arī tai naktī nē, kad notika avārija "Ventamonjakā" un šausmās no indīgās gāzes uz Kuldīgas pusi vēlās ventspilnieku automašīnu straume. Par laimi šis nozāres, tāpat kā daudz kas cits Ventspilī, šķiet, sakārtoties. Apzināti saku "šķiet", jo valdošie nemīl, ka kāds tuvāk grib iepazīties ar vietu vai nozari, kas "pilsētu ar rītdienu" var parādīt arī no ēnas puses. Manuprāt, tagad uzspēlēti kultivētā pašslavināšanās un gudrās vadības slavināšana ir nākotnes lejupslīdes ķīla. Negribētos gan, lai tādā garā vēl ilgi turpinās. ♡

Aprīlī aizsākās Ventspils Aizsargu pulka vēsture

Drīz pēc neatkarīgās Latvijas valsts dibināšanas pēc Somijas aizsargu organizācijas parauga arī Latvijā tika izveidota paramilitārā brīvprātīgo organizācija, kuras uzdevums bija valsts iestādēm uzturēt mieru, drošību un kārtību. Aizsargu organizācija ieņēma redzamu vietu arī kulturāli sabiedriskā dzīvē, esot vai vienīgi sabiedriskās dzīves organizētāji ārpus pilsētām. Tai piederēja 89 nekustami īpašumi, galvenokārt tautas nami. Par 2. Ventspils aizsargu pulka vēsturi mums raksta Jānis Makkars.

Ventspils aprīnī pirmās aizsargu nodaļas tika noorganizētas sākot no 1919.gada aprīļa. Tolaik aprīnī vēl valdīja vācu karaspēks, aizsargu attīstībai tika likti visādi šķēršļi, un rezultātā aizsargu organizācija skaitījās tikai uz papīra. Kad vācu karaspēks 1919. gada jūlijā Ventspils aprīnī atstāja, pagastos aizsargu nodaļas sāka organizēt no jauna.

Atkārtotam uzaicinājumam iestāties aizsargos atsaucās maz cilvēku, sevišķi pasīva bija vietējā inteliģence. Aizsargiem nebija komandieru ar militāro izglītību, trūka ieroču un ekipējuma. Pamatojoties uz K.Ulmaņa 1919.g. marta rīkojumu par LR aizsargu organizācijas dibināšanu aprīnī, Ventspils aprīnī pagastos un Ventspils pilsētā tika sasaukti zemes īpašnieku, saimnieku, māju un muižu rentnieku, rūpnieku un tirgotāju sapulces. Tika sastādīti aizsargu saraksti un izvēlēti nodaļas komandieri, kā arī pagasti sadalīti pa iecirkņiem apsardzības ziņā. Toreiz aizsargu nodaļas bija domātas kā palīgs policijai laupītāju

gūstīšanā, kā arī iekšējās miera un kārtības uzturēšanai.

1921.gadā par aprīnī priekšnieku iecēla Triju zvaigžņu ordeņa virsnieku Dāvidu Šmitmani, un, pateicoties viņa organizatora spējam, Ventspils aizsargi īsā laikā pārveidojās par organizētu un disciplinētu spēku.

1923.gada aizsargu nostiprināšanas darbs bija sasniedzis jau to pakāpi, kas deva iespēju no aizsargu nodaļām sastādīt aizsargu pulku. 1923.gada 10.jūnijā Ventspilī notika pirmie aizsargu pulka svētki un pulka karoga iesvētīšana. Kā goda viesi svētkos piedalījās Valsts prezidents J.Čakste, Ministru prezidents J.Pauluks un iekšlietu ministrs A.Birznieks. Karogu, kurā bija ierakstīta devīze "Par mieru, kārtību, drošību" pulkam pasniedza Valsts prezidents.

Ventspils pilsētā toreiz bija saplūduši noziedzīgie elementi, kas sāka apdraudēt iekšējo mieru un drošību. Tā kā garnizona Ventspilī nebija, izņemot dažus kareivjus pie kara aprīnī pārvaldes, radās nepiecieša-

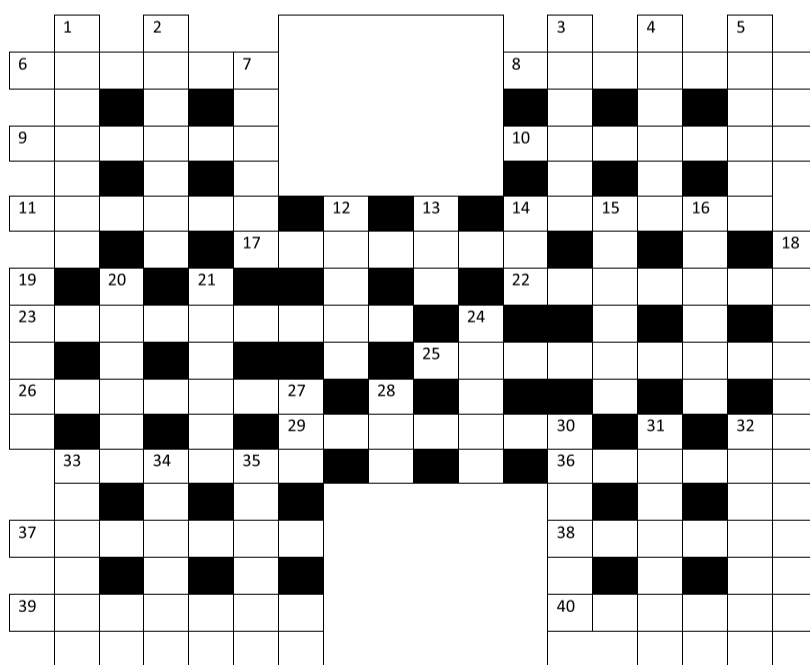
mība noorganizēt aizsargu nodaļu arī tur. 1925.gada februārī ar iekšlietu ministra piekrišanu Ventspils pilsētā notika pirmā apspriede par aizsargu rotas dibināšanu, un 17.martā tā iesāka savu darbību.

1925.gada 1.novembrī notika pirmā pulka mācības un nodibināts pūtēju orķestris. 1926.gadā radās iespēja pulku sadalīt divos bataljonus. Pirmajā bataljonā tika ieskaitītas 1.un 2.Ventspils pilsētas aizsargu rotas. Otrajā bataljonā 3.un 4.rota, bet jātnieku eskadrons palika kā atsevišķa apakšvienība. 1928.gadā 2. Ventspils aizsargu pulks bija izaudzis tik liels, ka to dalīja bataljonos un rotās. Tika arī izveidota sakaru komanda no motociklistiem un velosipēdistiem, kā arī atsevišķa strēlnieku komanda. 1929.gadā pie Ventspils aizsargu pulka tiek dibināti aizsardzību pulciņi. Līdz pat 1940.gadam Ventspils aizsargu pulka aizsargi piedalījās dažādos pasākumos un militārās mācībās. Ventspils pilsētā Skolas ielā 4 atradās 2.Ventspils aizsargu pulka štābs. ♡

Krustvārdu mīkla

HORIZONTĀLI. 6. Veltes. 8. Atmiņu stāstījumi. 9. Izpirkuma maksa par līgavu dažās musulmaņu zemēs. 10. Sadegot pārdalīties. 11. Sengrieķu trauks vīna un eļļas glabāšanai. 14. Garšviela. 17. Cipsa. 22. Vairākos paņēmienos liet. 23. Rakstnieks, kas raksta vārsnotā valodā. 25. Kāda kontinenta pamatiedzīvotājs. 26. Valsts Eiropas savienībā. 29. Kakla mugurējās daļas. 33. Maizes izstrādājums. 36. Lauksaimniecības rīks zemes ierdināšanai. 37. Tauriņziežu dzimtas lakstaug, lopbarības kultūra. 38. Samērā tuvu. 39. Grupas „Līvi” mūziķis (1958 – 2010). 40. Mitoloģisku tēlu, parasti raganu, pulcēšanās pusnaktī uz rituālu.

VERTIKĀLI. 1. Sētsvidus. 2. Garot. 3. Tēvs un māte. 4. Skārda kārba (sarunv.). 5. Auksti un mitri. 7. Administratīvi teritoriālas vienības Islandē. 12. Vēsturisks tilpuma mērs Latvijā. 13. Franču

rakstnieks (1802 – 1885). 14. Televīzijas pārraides-uztveres sistēma. 15. Pacilājošs, liksms pārdzīvojums. 16. Darbā iegūta veiklība, prasme. 18. Tēls A. Dimā romānā „Trīs musketieri”. 19. Pagasta centrs Kuldīgas novadā. 20. Romiešu filozofs, literāts (apm. 4 p.m.ē. – 65 m.ē.). 21. Ierīce kuģa nostiprināšanai brīvā ūdenī. 24. Birojs, kantoris.

27. Griezīgs, smails. 28. Grieķu alfabēta burts. 30. Riniņš. 31. Noderīgums, nozīmīgums. 32. Ārējais papirosa apvalks. 33. Spāņu gleznotājs (1591 – 1652). 34. Uzpilde ar elektrību. 35. Satvert un izvīzīt ārā.

Iepriekšējās krustvārdu mīklas atrisinājums HORIZONTĀLI. 2. Vraks. 7. Īgņa. 8. Piekrist. 10. Avantūrists. 13. Ērce. 14. Vāra. 17. Sroga. 19. Tirza. 21. Doņi. 22. Tūta. 23. Siers. 24. Ella. 25. Mitrums. 27. Pants. 30. Diadēma. 32. Tēma. 33. Ūpis. 34. Prom. 35. Kavēt. 36. Pani. 37. Seko. 38. Rona. 40. Izotops. 42. Tarba. 45. Agonija. 47. Jēls. 49. Gurd. 51. Stāt. 52. Ūdri. 53. Sidrs. 54. Ēvele. 55. Elst. 56. Skūt. 58. Manuskripts. 61. Izgudrot. 62. Inki. 63. Steps.

VERTIKĀLI. 1. Vīka. 2. Vainags. 3. Anžū. 4. Spainis. 5. Akts. 6. Pikē. 9. Tecinīem. 11. Vara. 12. Tēze. 15. Āpsī. 16. Atgremotāji. 17. Stumt. 18. Aina. 19. Trīt. 20. Alnis. 21. Daudzpunkte. 25. Mopši. 26. Sēnes. 27. Pakot. 28. Nevar. 29. Sūtra. 30. „Diena”. 31. Anita. 37. Spals. 39. Agate. 41. Ziedokļi. 43. Alus. 44. Bidē. 46. Jērs. 48. Sija. 49. Grausts. 50. Svainis. 51. Slāt. 57. Toga. 58. Modo. 59. Kore. 60. Skic.

HORO
SKO
PI

31.03.-6.04., 2017.

Guna
Kārklīņa,
sertificēta
astroloģe

AUNS

Galva pilna ar idejām, kas paver ceļu profesionālajai izaugsmei un peļņai. Vari veidot lietišķos kontaktus vai attīstīt savu biznesu. Ģimenei un mājas darbiem atliks mazāk laika, tāpēc būtu labi, ja savējie izturētos saprotoši. Sirdslietās varbūt nebūs viss tik gludi kā tu vēlētos – pagaidām nepieņem būtiskus lēmumus.

VĒRSIS

Viegli veidosi kontaktus un ar cilvēkiem sapratiesi teju vai no pus vārda. Enerģija kūšās un būs vēlme darboties. Ja kaut kas nenotiek pēc tava prāta, pārāk nestrīdies un netiepies, bet liec lietā loģiskus argumentus. Var pavērties jaunas karjeras vai biznesa iespējas. Dažādas pārdomas sagādās privātā dzīve.

DVĪŅI

Rūpēsies par mājas saimniecību un saviem mīļajiem. Daudz paspēsi un būs prieks pašam un ģimenei. Savukārt brīvajiem ļaudīm labs laiks mājokļa maiņai, kosmētiskajam remontam vai interjera izdaiļošanai. Brīvdienās esi kopā ar tiem, ko uzskati par saviem cilvēkiem, tas sniegs daudz prieka un pozitīvu emociju.

VĒZIS

Pienācis laiks redzesloka paplašināšanai, mācībām, jaunas informācijas iegūšanai, kā arī ceļojumu plānošanai un kontaktiem ar ārzemēm. Var pavēries pavisam negaidītas iespējas. Profesionālajā jomā vai privātajā biznesā veiksies tad, ja būsī pacietīgs. Brīvdienās iesaisties sabiedriskās aktivitātēs.

LAUVA

Tavas spējas un enerģija var pavērt jaunus ceļus darbā, karjerā vai biznesā. Turklāt izdevīgs piedāvājums var nākt no draugiem, seniem kolēģiem vai iepriekšējiem biznesa partneriem. Izmanto šos sakarus. Labs laiks ienākumu pavairošanai, tāpēc nekautrējies apspriest atalgojuma un finanšu jautājumus.

JAUNAVA

Dominēs pozitīvas emocijas, ar kurām labprāt dalīsies. No garastāvokļa atkarīga dienu gaita, tāpēc turies tālāk no nīgriem ļautiņiem, kas cīkst un žēlojas – lai nesabojā tavas optimistiskās noskaņas. Tuvojoties pavasarim, var aktualizēties attiecību tēma. Dodies uz randiņu vai sarīko romantisku pasākumu.

SVARI

Darbā esi precīzs, jo ir riski kļūsties. Ja izlemjami būtiski jautājumi, vajadzētu ieklausīties kolēģu un līdzcilvēku viedokļos. Pretējā gadījumā vari palikt vienas ar savu „nostāju”. Brīvdienās ķeries pie pavasara darbiem – ģenerāltīrīšanas, teritorijas sakopšanas un pēc tam atklāj dārza svētku sezonu.

SKORPIONS

Pirmajā vietā ģimenes un tuvinieku intereses. Varbūt kādam no viņiem nepieciešama palīdzība vai padoms. Neliedz to, un pašam arī būs prieks par labu darbu. Iespējams, jārīsina arī savi sirdslietu jautājumi. Taču dienu steigā neaizmirstiet par atpūti. Brīvdienās prieku sagādās kustīgas, sportiskas aktivitātes.

STRĒLNIEKS

Enerģiska rīcība dos rezultātus: jo rosīgāk darbosies, jo lielāki ienākumi. Sekmīgi risināsi lietišķās sarunas, slēgsi izdevīgas vienošanās un bez maz vai paspēsi būt vairākās vietās vienlaikus. Tavas aktivitātes iedvesmos cilvēkus – gan kolēģus, gan tuviniekus. Sirdslietās iespējami dzirkstoši piedzīvojumi.

MEŽĀZIS

Pārdomas par dzīvi – labprāt pavadīsi laiku vienatnē, pārdomās, bet būs arī vēlme darboties un kaut ko mainīt ierastajā lietu kārtībā. Darbā daudz pienākumu, ar kuriem sekmīgi tiks galā, tomēr nevajadzētu uzņemties visu vienam. Mājiniēki var iebilst, ka pārāk maz laika velti viņiem un ikdienas saimniecības darbiem.

ŪDENSVĪRS

Svarīgas ģimenes vērtības – ir tik labi, ka blakus ir cilvēki, uz kuriem vari paļauties. Darbā nāksies uzņemties atbildīgus pienākumus. Ja ritms šķiet pārāk dinamisks, paņem dažas brīvdienas vai kādu darbu līdzī uz mājām. Pieņemot svarīgus lēmumus, uzklausi dažādus viedokļus un informāciju rūpīgi izvērtē.

ZIVIS

Kaut arī esi labs un izpalīdzīgs cilvēks, neiesaisties svešu problēmu risināšanā, ja pašam savu pienākumu dzīvē pietiek. Brīvdienās vēlams kāds izbrauciens, ekskursija vai vienkārši garāka pastaiga dabā. Daudz prieka sagādās laiks, ko pavadīsi ģimenes lokā, sabiedriskās aktivitātes un tikšanās ar draugiem.